

## Abonamentele

## Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 2 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună  
 mai mult.

## Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.,  $\frac{1}{4}$  an 3 fl. 50 cr.,  
 $\frac{1}{2}$  an 7 fl., 1 an 14 fl.

## Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$  an 10 fr.,  $\frac{1}{2}$  an 20 fr., 1 an 40 fr.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,  
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,  
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:  
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.  
 Manuscripte nu se inapoiază.

Cu 1-a Octomvrie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fișile, în cari li s'a trimis țiarul până acuma.

Administrațiunea țiarului

„Tribuna“.

Sibiu, 13 Septembrie st. v.

„Satul arde și baba se peptenă“.

Crisa orientală însuflă îngrijire puterilor europene, mici și mari, fiindcă nimenea nu e în stare să-și dea seamă, ce va aduce cu sine în dezvoltarea ei mai departe. Că sunt și bărbați politici de ai compatrioților maghiari, cari au răcori de dezvoltarea crizei orientale, se vede din atitudinea contelui Apponyi, Horváth, Hélyf etc. din țările din urmă. Se vede chiar și din atitudinea bătrânului revoluționar din exil, Ludovic Kossuth. Prea puțin impoartă, dacă acești bărbați prin atitudinea lor dovedesc, că oarbă în întunec și nu se știu orienta în situațiunea politică actuală. Prea puțin impoartă, că ei tocmai acum se pomenește cu reflectările lor, că pentru monarhia austro-ungară, în special pentru Ungaria, este „periculoasă“ alianța cu

Germania. Sunt nedumeriți și încă foarte nedumeriți și bărbații politici ai compatrioților maghiari și pentru noi atâta ajunge, ca să-și putem taxa de oameni ușuratici, când vedem că, prelungă toată nedumerirea lor, totuși sunt în stare a comite lucruri, care, pe puțin țin, sunt lucruri copilărești.

După judecata noastră, în timpuri critice, în toată lumea, oamenii cuminte se fereșcă să nu provoace susceptibilități în deaproapele lor. Mai ales nu în deaproapele, care la vreme de necaz îți poate face vre-un serviciu.

Compatrioții maghiari sunt altfel de oameni. Ei sunt de soiul acelor ființe omenești, care nu se pot suferi nici în oara morții să nu jignească pe deaproapele lor, cu toate că așteaptă, pretind dela el ajutor în timp de necaz.

Unul dintre oficioșii din Cluj „Magyar Polgár“ află tocmai acum momentul potrivit de a ne face o descoperire de altminterlea cunoscută și știută de mult: descoperirea, că și sferele guvernamentale, ca toți compatrioții maghiari, într-atâta sunt preocupate de maghiarism înainte de toate, încât maghiarismul apare ca un element agresiv.

Este admirabilă plăcerea, cu care oficioșul clujan spune, cum promovează maghiarismul scoalele de stat și asilurile de copii din Sibiu susținute de stat. Este admirabilă plăcerea, cu care accentuează, că „maghiarismul acestor institute și direcțiunea educațiunii dintr'insele este ca a ori-cărui institute dintr'un ținut maghiar.“

De ar fi știut oficioșul ce face, desigur n'ar fi primit în coloanele sale raportul despre progresul maghiarismului în Sibiu.

Căci, abstracțiune făcând dela împregiurarea, dacă în adevăr și progresează maghiarismul, după-cum ține raportorul oficioșului, un lucru rămâne: guvernul a dat pe față, că cu banii nostri vrea

(dacă și poate, e altă întrebare) să ne maghiarizeze.

Sibiul este centrul comitatului Sibiului, locuit de Români și Sași. Maghiarii în comitatul Sibiului, întrucât se află și ei aci, sunt mai numai venituri. Sibiul are, afară de cele de stat înființate precum se vede cu scop de a maghiarisa, școli de tot felul pentru copii, pentru copile și încă bune școli. Prin urmare statul nu avea lipsă, ca tocmai aici să se împlante cu școlile sale maghiarizatoare.

Dacă însă guvernul a simțit, că institutele de creștere din Sibiu nu sunt de ajuns, trebuia înainte de toate să arete, că îl doare de cultura populațiunii din comitat. Pentru aceasta trebuia să se îngrijească și să-și întindă mână de ajutor.

Poporațiunea comitatului Sibiului face cu totul 141.627 suflete. Dintre acestia numai 2991, ține biroul statistic al statului, sunt Maghiari; până când 101.406 sunt Români și 37.230 Sași. Am accentuat anume, că biroul statistic maghiar a scos la iveală numărul Maghiarilor din comitatul Sibiului, și este știut, că biroul statistic maghiar nu e tocmai conștient, când numără Maghiarii. Jidovimea întreagă și Țigani, partea cea mai mare, au onoarea a face, când e vorba de date statistice, parte din naționalitatea maghiară.

Fie cum va fi, guvernul unguresc 138.636 suflete din comitatul Sibiului s'a făcut că le ignorează, când e vorba să le dea mână de ajutor în ale culturii și a înființat pentru 2991 Maghiari un gimnasiu cu opt clase, o școală elementară de copii, o școală civilă de fete și două asiluri de copii.

Și dacă ar fi numai intențiunea curată de a le da celor două mii de Maghiari mână de ajutor în ale culturii, ar fi o nedreptate, cel puțin față cu cei 101.406 de Români din comitat.

Pe oficioșul din Cluj însă pare că nu-l mulțumesc nici nedreptatea aceasta.

El trebuie să mai spună, că institutele amintite nu sunt numai pentru a da celor două mii de Maghiari cultura de care au trebuință, ci pentru a răpi naționalitatea celor 138.636 de Nemaghiari din comitatul Sibiului.

Este nostim de tot oficioșul din Cluj, pentru-că este foarte naiv, și este foarte naiv, pentru-că întărește lucruri de altminterlea cunoscute într'un timp, când sunt mai nepotrivite.

Toată lumea recunoaște, cum am ținut, că trăim într'un timp, când fiecare popor caută să se alieze cu alte popoare. Și apoi alianțele desigur că nu se caută lăvînd pe fitorii aliați cu pumnul în față. Numai compatrioților maghiari le este rezervat a jigni pe compatrioții lor nemaghiari, spunându-le pe față și cu multă satisfacțiune, că le-a pus în coaste institute, dela care au speranțele cele mai bune, că au să-și aștepte peirea.

Sunt mulți, cari găsesc multă înțelepciune politică la Maghiari. Poate să fie. Norocul însă încă este în multe cazuri factor politic, și bine întrebunțat, norocul poate produce mult bine.

Cum întrebunțează politici compatrioților nostri norocul lor în politică, n'are să producă nici un bine, și am fi fericiți, dacă soarta ar fi atât de îndurătoare și nu ar răsplăti politica compatrioților maghiari decât cu o dicere proverbială, ca cea despre baba care se peptenă, când arde satul.

## Revistă politică.

Sibiu, 13 Septembrie st. v.

Cu toate că în Bulgaria domnesc de present cea mai mare liniște și atât guvernul cât și regenta se par a fi stăpâni situațiunii, țările rusești țin, că liniștea, ce ar zăce în interesul țării, lipsește cu deservire. Îți vine a crede, că Rușii sub liniște nu înțeleg ceea-ce înțeleg toată lumea, și că ei seriu „liniște“, dar' înțeleg „supunere oarbă“. De o astfel de supunere însă Bulgarii nu vor deocamdată să știe nimic, ceea-ce o dovedesc

## Foia „Tribunei“.

## Păcală în satul lui.

— Poveste. —

De

Ioan Slavici.

(Urmare.)

Era gata nevasta cu toate: purcelul era frumos și rumen de-ți pocnea șoricul în dinți, costițele erau opărite, varța era călită, plăcintele aburiau, rachiul era aședat pe masă, vinul stetea în apă rece, — nu mai lipsia decât dumniului vornicul. Numai vornicul lipsia, când deodată, — se te miri, nu alta, — se întoarce bărbatul. 'I-se frânse, șermanul de el, o osie în drum, și nu-și rămăsese decât să se întoarcă, să pună altă osie la car și să plece mâne din nou la pădure.

Muierea bună și credincioasă își cunoaște bărbatul după mers, din tușite și strănuturi, ba chiar și din pocnetele biciului, ear' nevasta, la care își luase Păcală conac, era și ea muiere bună și credincioasă. Ea își cunoștea bărbatul din scărpițitul roatelor dela car, ear' scărpițitul roatelor se auzea de departe, destul de departe, pentru-ca o muiere harnică, precum era dînsa, să-și rînduiască treburile.

Ea luă purcelul cel frumos și rumen și-l ascunse iute-iute după cuptor, luă plăcinta și o puse iute-iute pe cuptor, luă costițele cu varța călită și le vîrî în cuptor, mai vîrî tot iute-iute

și rachiul sub perina dela căpătîiul patului, ear' vinul sub pat, și precînd carul cu boii intră în curte, toate erau în cea mai bună rînduială.

Nu poate că Doamne ferească ce! — dar' de! — tot era mai bine să nu afle bărbatul.

Vedîndu-se acasă, bărbatul, ca tot omul păgubaș, începî să se plîngă, nevasta, ca toată muierea bună și credincioasă, îl mîngăia cu vorbe bune, ear' Păcală, ca tot omul cum se cade, eși și el din unghiul lui, ca să-și spună stăpînului de casă, că e și el aici, să-și ceară iertare că a îndrăsnit și să-l mai roage și pe el de conac.

„Fă, muiere, — grăi bărbatul, după-ce se mai încălzi în cuibul lui, — mie 'mi-e foame: n'ai tu ceva de mîncare?“

De! ce să-și faci? omul flămîndesc la drum. Nu-i vorbă, mai era în traistă merindea, pe care o luase la drum; dar' acasă la el omul nu mîncăna bucuros merindea, cu care se întoarce din drum.

„Vai, sāraca de mine! — răspunse nevasta, — dar' de unde să am? Eram să te aștept pe mîne. O să-ți fac însă o mămăliguță bună, ca s'o mîncăci cu o zămuță de usturoiu.“

„Mămăliguță să fie!“ — grăi bărbatul.

Cînd e flămînd, omul se bucură și de mămăligă.

Om umblat prin lume, Păcală scia, că o să-l poftescă și pe el la cină, ca să mai stee de vorbă, și nici că-i părea rău lui Păcală, fiindcă tot drumeț era și el, tot flămînd — ca ori-și-ce om sosit din drum.

Și cum steteau de vorbă în vreme-ce nevasta gătia mămăliguța, Păcală, care nu era cap sēc, se gîndia mereu, cum să facă el, ca să nu mîncăne mămăligă, ci purcel fript, frumos și rumen de-ți pocnesc șoricul în dinți, costițe cu varța călită și plăcinte de cele bune, cum ar face, ca să bee o gură de rachi și să guste măcar odată din vinul cel vechiu.

Și — las' pe Păcală, că nu e nici el de ieri de alaltăieri! Simțise odată mirosul, — și grija lui mai departe.

Ca om drumeț își ținea bățul la îndemână, eară pielea cea de junincă, marfa lui, toată averea lui, îi era la picioare.

El se încrunță odată și trase așa cam pe furîș cu bățul în piele.

Bărbatul se cam miră, că ce va fi avînd cu pielea, dar' nu ținse nimic. Al lui era bățul, a lui era pielea: treaba lui era ce făcea cu ele.

Preste cîtva timp Păcală ear' trase una cu bățul, ba mai se și resti la piele: „Ține-ți gura, slut-o!“

Bărbatul ear' tăcu.

Păcală dete de a treia oară și acum se resti și mai rău.

„Ce ai cu pielea aceea?“ — întrebă omul nostru.

Păcală mai dete din umăr, mai se codi, mai se rugă de iertare, că nu poate să spună.

„Apoi, — grăi el cam cu anevoe în cele din urmă, — piele-ar fi de piele, dar', așa cum o veți, nu e piele, ci prooroc, care știe toate

cele nesciute, și vrea mereu să spună lucruri de nespun.“

„Și ce vrea să spună?“ — întrebă mirat bărbatul.

„Uite! — grăi Păcală și puse urechia la piele. — Mare minune! — Ține să cauți la căpătîiul patului, c'o să găsești rachi.“

Bărbatul căută și găsi.

„Mare minune! Cine 'l-o fi pus oare?“

„E taină!... răspunse Păcală, asta nu se poate ști.“

„Și ce mai ține proorocul?“

„Să cauți după cuptor, că vei găsi un purcel fript“, — ținse Păcală, după-ce puse ear' urechia la piele.

„Auți d-ta lucru ciudat! — Ce mai ține proorocul?“

„Caută sub pat, că găsești vinul.“

Astfel înainte — până-ce nu eșiră la iveală costițele și plăcintele, încât numai de-un drag să te uiți la masa încărcată și să te așezi la ea.

Se mira bărbatul, se mira mai virtos nevasta, s'ar fi mirat satul întreg, dacă ar fi fost de față; numai Păcală nu se mira, fiindcă el își cunoștea marfa și scia de ce e bună.

„Apoi de! — ținse el mereu, — asta-i prooroc, nu fleac, și-ți scoate și cărtița din fundul pămîntului!“

Va fi fost ori nu așa, destul că Păcală s'a săturat ca un pașă turcesc, încât abia-l mai țineau curelele.

„Bună treabă proorocul ăsta! — grăi bărbatul.

și manifestațiunile din zilele din urmă: adresa Sobraniei către regență și toastul lui Stambuloff, ținut cu privilegiul banche-tului arangiat la aniversarea răscoalii din Filipopol.

Prin scrierea alegerilor pentru So-brania cea mare pe 10 Octomvrie s'a fă-cut primul pas oficial pentru alegerea noului principe bulgar. „Journal de St. Petersbourg“ află, că prîpa, cu care s'a dispus această alegere, nu se poate privi de un bun omen; în realitate însă prin promptitudinea aceasta, regența dă lumii dovezi, că ea nu voiesce să dispună de putere mai mult, decât e absolut de lipsă. Dacă în privința candidaților pentru tro-nul vacant încă tot mai există o întune-cime nepetrusă, pentru aceasta e și Rusia responsabilă. Consulul rusesc, ce e drept, a declarat cu toată hotărîrea înaintea unei deputațiuni delegată de Sobra-nie, că la planul reîntoarcerii prințului trebuie să se renunțe; fiind însă întrebat, pe cine are Rusia în perspectivă pentru tronul bulgar, el a denegat ori-ce deslușire și a spus, că Sobra-nia ar trebui să-și îndrepte alegerea asupra aceluia, pe care îl ține mai capa-bil a scuti demnitatea poporului bulgar. Luând Sobra-nia această recomandare într-o adevăr drept cinosură, desigur nu și-ar pute îndrepta privirea asupra altuia, de-cât asupra Principelui Alexandru. Despre aceasta însă cu anevoie va mai pute fi vorba, căci dela alegerea viitorului prin-cipe atîrnă, în dîsa consulului rusesc, „fe-ricirea și independența internă a Bulgariei!“

Cu privire la pretinsa răceală ce ar fi intrat între Austro-Ungaria și Ger-mania din cauza evenimentelor din Bal-cani i-se comunică din Londra diarului „N. Fr. Pr.“, că persoane oficiale asigură, că cu toate faimele ce circulează de un timp încoace, nu s'a ivit nici o schimbare în completa și prietinoasă înțelegere între Austro-Ungaria și Germania. Se dice, că ministrul-president Tisza va face pe cale privată căpeteniilor opozițiunii ungare cele mai liniștitoare asigurări și comunicări, care vor avea să dovedească, că alianța austro-ungaro-germană există încă ca și mai na-inte, și că în-deosebi nu există pericolul, că interesele Austro-Ungariei vor rămâne nesocotite sau chiar alterate.

Diarul berlinez „Die Post“ apre-țiază poziția Austro-Ungariei față cu ces-tiunea bulgară și dice, că Rusia ar voi numai să-și restabileze influența ce o avu-sese mai înainte în Bulgaria și să favori-zeze prin influența sa la Poarta otomană recunoșterea unităii ambelor Bulgarii. Acest dar ar voi însă să-l facă prietinelor bulgari, dar' nu adversarilor bulgari. E aceasta — se întreabă „Die Post“ — pentru Austro-Ungaria atât de nădușitor? E deja un lucru complanat, ca ajun-gînd în Bulgaria la putere partidul ru-sofil, Bulgaria să devină numai decât un bivuac rusesc? Chiar și Bulgarii ru-sofili vor trebui să aibă în vedere senti-mentul de independență al poporului.

batul nevestei, după-ce se sătură și el. — Nu cumva 'ți-e de vîndare? —

„Doamne feresce! — îi răspunse Păcală. — Cum aș pute eu să vînd un lucru ca acesta? — Se poate?!“

„Dar' dacă 'ți-aș da un preț bun?“

„Audi vorbă! — Preț bun? — Un prooroc ca ăsta e lucru neprețuit.“

Doritor cum era de a se hrăni bine și de a se totdeauna cele-ce se petrec în casa lui, omul nostru îl apucă pe Păcală la tîrg. Îi dete la început o pungă de galbini, apoi două, apoi trei și așa mereu înainte până la șapte pungi, bani frumoși chiar și pentru un om mai bogat ca Păcală.

„Fiindcă vîd și vîd, că ții cu ori-ce preț să cumperi proorocul, — grăi Păcală muiat, — o să-ți fac după dorință, dar' nu pentru bani, ci fiindcă m'ai primit la casă, m'ai pofit la masă și 'mi-ai dîs o vorbă bună. Noroc să ai de ea!“

Așa grăi Păcală și-i dete pielea cea de junică, pentru-ca să iee cele șapte pungi de galbeni, — mulți bani chiar și pentru un om mai bogat ca Păcală.

Și nu era pe lumea aceasta om mai fericit ca bărbatul nevestei, fiindcă putea de aici în-a-inte să știe toate cele-ce se petrec în casa lui și să se mai și hrănească bine.

Ear' Păcală, după-ce și vîndu pielea și puse bine banii, se culcă să doarmă, că avea drum lung până acasă în satul lui.

(Va urma.)

Dacă lor le va succeda a ține durabil dispoziția poporului favorabilă Rusiei, even-tual vor pute să facă din Bulgaria un arsenal rusesc, când ar fi să fie vorba a lua cu puterea Constantinopolul; dar' încât există astăzi asemenea prospecte? Rusia are lipsă de Turcia în con-tra Angliei; de aceea conflictele turco-rusesci nici nu sînt acum de prevădut, precum nu este de prevădut nici o ocu-pare a Bulgariei, dacă nu cumva se va așita în mod neprecaut egoismul pansla-vist prin patrioți bulgari. Intenția ac-tualei politici germane e de a evita asemenea aștări, pentru-că evitându-se ele, Rusia va primi pentru Europa în Bulgaria o satisfacție neprimejdioasă, ceea-ce nici pe departe nu învalvă o subjugare a Bulgariei.

Până acum Germania a lucrat îm-preună cu Austro-Ungaria într'acolo, că independența Bulgariei a rămas intactă; unde voiesce deci opinia publică să îm-pingă pe Austro-Ungaria? Austro-Ungaria ar trebui împreună cu Germania să între-prindă în contra Rusiei o campanie di-plotmatică, care desigur s'ar termina cu un război. Aceasta ar fi o apărare a In-diei, precum Anglia nici că și-ar dori-o mai bine. Atunci Anglia n'ar mai ave să cheltuească pentru apărarea Indiei nici un singur creitar.

Un prea important articol despre ra-portul Austro-Ungariei față cu cestiunea bulgară publică și oficiosul „Leipziger Zeitung“. După părerea acestei foi punctul de gravitațiune al situației poli-tice zace deocamdată într'aceea, dacă va succeda ori nu a produce între Austria și Anglia o înțelegere despre modul, cum ar fi de a împedece împreună pe Rusia să înainteze în Peninsula-Balcanică. Germa-nia, despre asta nimeni nu se mai poate îndoi, va denega în mod hotărît a se alătura Austriei într'o acțiune în contra Rusiei, după-cum stau astăzi cel puțin acțiunile. Nu de geaba au asigurat și accen-tuat de repetite-ori oficioasele berlineze: pe noi nu ne privește cestiunea bulgară, și anume, bine să fim înțeleși, cestiunea bulgară nu numai în faza ei actuală, ci în toată mai departe ei dezvoltare. De asta se ține și o ocupare rusească a Bul-gariei și în sfîrșit a Constantinopolului. Despre aceasta ar trebui să fie în clar cei din Austro-Ungaria. Articolul amintesc mai departe încercările de apropiere între An-glia și Austria și apoi termină astfel: „Cu un cuvînt evenimentele sînt bune, spre a obli calea unei apropiări între Austria și Anglia.“

„Le Temps“ vrea să știe, că în Con-stantinopol circula fama, că consulul englez din Sofia ar fi încercat, să în-duplece pe reprezentanții Austro-Unga-riei, Italiei și Franciei la o acțiune comună, prin care s'ar fi paralisat învoiala germano-rusească în afacerea bulgară. Re-presentantul francez însă și-a păstrat față cu aceasta cea mai mare rezervă.

### Dieta Ungariei.

Joi, în 23 Septemvrie n., s'a ținut a treia ședință din sesiunea de toamnă a dietei Ungariei. La ordinea zilei erau puse: alegerea comisiunilor și sortirea secțiunilor, în fine mult așteptata și mult dorita interpelație a deputatului, con-tele Albert Apponyi din opoziția mo-derată. De vreme-ce pentru noi numai interpelația dlui Apponyi e de oareșicare interes, trecem peste celelalte obiecte pertractate în ședința de Joi, și lăsăm să urmeze interpelația împreună cu motiva-rea ei.

Abia la 1 oară d. a. a primit dl Apponyi cuvîntul, spre a-și motiva interpelația — avisată încă de mai înainte — în cestiunea bulgară.

După-ce amintesc, că încă mai înainte au subternut doi deputați interpelații tot în ces-tiunea Bulgariei, și și-au motivat interpelațiile cu păreri, care le împărtășesc și dînsul, mai departe arătînd, că în discursul său din Jász-berény și-a precizat deja atitudinea față cu po-litica noastră externă, voiesce a-și motiva in-terpelația prin aceea, că principiul de căpetenie al politicii noastre externe, care pretinde susținerea independenței statelor balcanice în interesul Austro-Ungariei, nu s'a observat cu privilegiul ultimelor evenimente din Bulgaria. De atunci încă s'au sporit semnele — că Rusia voiesce a se mesteca chiar și în dreptul de executivă și în justiția Bulgariei — dovadă trimiterea unui

comisar special acolo. Prin aceasta s'a mărit încă nedumerirea în monarhia.

Vorbitorul își extinde apoi interpelația și asupra alianței cu Germania, care cestiune a fost numai atinsă decătră ceilalți doi interpelatori, fără de a-i fi dat forma unei interpelații directe și spune, cu ce simpatie s'a primit în toată mo-narchia încheierea alianței cu Germania; dar' susținerea acestei alianțe zace și în interesul Ger-maniei, dovadă e, că majoritatea publicului din Germania, recunoaște identitatea intereselor ger-mane cu ale Austro-Ungariei. Numai că deve-desce fiecare fasă a evenimentelor din Bulgaria, că diplomația germană stă întru ajutor Rusiei, ca să-și poată realiza planurile referitoare la sta-tele din Peninsula-Balcanică, cu toate că evident este, că aceste planuri sînt contrare intereselor noastre. Apoi își sfîrșesc vorbirea cu următoa-rele cuvinte:

„Noi cu toții ne bucurăm de relațiunile prietinesci cu Germania, și dorim cu toții, ca aceste relațiuni să se și susțină, cu toate acestea credem numai a servi cauzei noastre, când pu-nem întreba: s'a întemplat vre-o schimbare în relațiunile noastre cu Germania și de ce carac-ter e această schimbare?“ (Aprobări vii.)

Interpelația e de următorul cuprins:

„De vreme-ce atât interesul nostru național, cât și siguranța apoziei noastre, ca mare pu-tere, exclude de a se lăsa în ori-ce parte a Peninsulei-Balcanice o lăfire sau o mărire a unei alte puteri mari, din contră acest interes și această siguranță pretinde susținerea individua-lității și a neafîrnării cu ori-ce preț a statelor balcanice:

„Întreb pe dl minisru-president, s'a folosit d-sa de dreptul ce-i dă constituția, spre a înfrîuri asupra politicii noastre externe? și dacă s'a folosit, cum crede dl ministru-president a aduce în înțelegere postulatele acestei tendențe, cu evenimentele ce s'au petrecut în Bulgaria, și cum atitudinea funcționarilor nostri de acolo față cu acele evenimente? Crede dl ministru-presi-dent, că e în înțelesul acestor tendențe, ca dușmă-nia Rusiei să poată înfrîuri, ca să demisioneze principele fără voia poporului bulgar, ca tot Rusia să trimită un comisar special — sub tex-tul ordinărilor afacerilor în Bulgaria — și tot în înțelesul acestor tendențe e amestecul Rusiei în afacerile interne și în justiția acestui stat?“

„Tot în înțelesul acestor tendențe e, ca ne-mulțumindu-se oficiul nostru de externe toate acestea a le suferi, să facă pași cari numai în interesul revoltanților din 21 August puteau fi și care au avut drept urmare imposibilitatea Principelui Alexandru de a mai domni?“

„De vreme-ce observăm, că în fiecare stadiu al dezvoltării evenimentelor din Bulgaria, diplo-mația Germaniei a dezvoltat acele năuște, care țin-tesc a da ajutor Rusiei în planul ei de a su-pune Bulgaria domnirii rusești, năuște, cari sînt contrare intereselor monarhiei noastre, întreb:

„Ce schimbare s'a ivit, și pentru-ce s'a ivit o schimbare în relațiunile noastre prietinesci, ba în alianța noastră cu Germania, căci această alianță a fost de mai mult basa politicii noastre externe, și care alianță după părerea publică atât din Ungaria, cât și din Austria, a fost apro-bată cu acea prevedere, că această alianță sus-ține garanțe pentru poziția de mare putere a monarhiei noastre, și chiar stă întru ajutor țintei noastre politice.“

Interpelația se va preda ministrului-presi-dent Tisza.

Ședința s'a finit la 1<sup>3</sup>/<sub>4</sub> oare d. a.

### Uneltirile Rusiei în Bulgaria.

„Telegraphului“ din Bucuresci i-se scriu din Sofia următoarele:

Situațiunea politică a Bulgariei este foarte în-curcată; această încurcătură se creează din partea consulatului rusesc de aci, dl Bogdanoff, care precum se vede are instrucții speciale din partea guvernului rus de a face tot posibilul, spre a pro-voca revoluție în Bulgaria, prin care s'ar pute înlesni intervenirea Rușilor pentru a ocupa Bul-garia și a o face „Zaduweisca gubernia.“ Altmintrelea nu se poate explica purtarea agen-tului diplomatic rus de aci, care își pune toate silințele de a provoca războiul civil în Bulgaria! Spre a pute înțelege cetitorii onor. d-voastre di-ar până la ce ajunge agentul rus de aci, precum și consuli ruși din toată Bulgaria, este de ajuns a le atrage atențiunea asupra celor scrise în dia-rele rusești și mai cu seamă asupra telegramelor date din Sofia și Plovdiv, care nu corespund adevărului, ci din contră sînt nise adevărate minciuni și pure invențiuni. Luând de exemplu telegramele date oficiale pentru recunoșterea Principelui Alexandru I în Bulgaria, deodată ese la lumină tot adevărul, și se constată neadevărul. Și în adevăr, pe câtă vreme Principele Ale-

xandru I, a fost întîmpinat la întoarcerea sa în Bulgaria, cu atîta căldură și iubire, adevă de șee ori mai bine decât la cea dintău venire în Bul-garia, când a fost ales ca Principe al Bulgariei decătră poporul bulgar, agenții ruși singuri și prin creaturile lor plătite gros, răspîndesc sciri false, prin care se silesc a convinge toată lumea, că poporul bulgar a fost indiferent, nepăsător și nesimțitor și ce e mai rău, vor să arete lumii, că e un popor nerecunoscător către binefăcăto-rii sei.

De altă parte, noi nu ne putem explica indiferența Europei civilizate, cum ea poate per-mite unei puteri singure de a se juca cu soarta popoarelor celor mici fie ori-și-unde? Nu este secret pentru nimeni și toată lumea știe, că nu de mult Rusia a stăruit prelîngă puterile cele mari, de a încheia un tratat contra nihilistilor, socialistilor și tuturor acelor revoluționari, cari atentează contra capetelor încoronate, și a le preda una alteia, când vor isbui a fugi într'un alt stat vecin, spre a nu fi pedepsiți. Ear' astăzi tot această Rusie, acest pravoslavnic guvern rus spriginesce și chiar impune pe rovoluționarii din Bulgaria! Precănd în imperul rus, pe oameni arătați numai cu degetul decătră un spion, ca nihilisti sau revoluționari, poliția îi arestează și chiar fără judecată îi trimite în Siberia sau Sa-halin, aceeași pravoslavnică Rusie, astăzi vine oficial, îi susține pe revoluționarii din Bulgaria, cari cu nimic nu difer de nihilistii din Rusia, ba chiar îi întrec. Rusia nu s'a mărginit numai cu rolul de provocător, ci își însușește rolul de apărător al nihilistilor bulgari, pe cari îi declară de rușo-fili, de oameni ai Rusiei! Ei bine, există logică în faptele Rusiei? Cum? Dl Zancoff, capul complotului zemislit și realizat, să fie oare el rușo-fil? Acest Zancoff, care în 1881 a dîs Rușilor: „nu vî cer nici acul (vespei), nici miera,“ (adecă: *ne stă vi ni jiloto, ni medă*) și care în 1883 a gonit pe generalii ruși Soboleff și Caul-bars din Bulgaria, acest Zancoff, care în timpul nefastei domnii a Turcilor în Bulgaria, a fost spion și trădător al fraților sei, care a făcut cele mai mari rele decătră chiar Cerchezii, să fie astăzi protegiat de Rusia?! O! Doamne! iartă-le lor, că nu știu ce fac!

La 30 ale lunii expirate în ziua de sf. Alexandru erau să se sfințească 18 steaguri nou-e pentru regimentele armatei din Trachia, fosta Rumeliă. Această solemnitate era să se facă de-cătră principele Alexandru I, dar' în lipsa lui a rămas să o îndeplinească regența. Deoarece în aceeași zi era și ziua onomastică a Principelui Alexandru I, dl Bogdanoff propune și cere cu stăruință să nu se facă celebrarea la 30 August, ci la 31! Ceea-ce a și fost primit. Scopul acestei cereri a fost, ca să se împedecă poporul bulgar de a sîrba ziua onomastică a preaiubitului seu Principe Alexandru I. Dar' cei cari au cerut aceasta, au fost amar amăgiți! Căci poporul n'a serbat ziua de 30 August în onoarea iubitului seu Principe, și semenea n'a sîrbătorit nici ziua împăratului Alexandru III. Spre dovadă poate servi faptul, că tot tîrgul a fost deschis și can-celarile au lucrat toată ziua, ear' seara nici o casă n'a fost luminată, precum și ziua nu se vedea nici un steag pe o fereastră sau prăvălie în tot tîrgul. Ear' deputații veniți pentru des-chiderea camerei extraordinare în număr de 200, au felicitat pe iubitul seu Principe prin telegramă la Iugenheim, exprimînd dorința de a vedă pe eroul Bulgariei și învingătorul inamicului la Sliv-nița, Dragoman, Zari-Brod și Pirot, cât mai cu-rînd în mijlocul seu. Această telegramă va face mare senzațiune în pravoslavnică Rusie, dar' Eu-ropa civilizată, Europa modernă a veacului XIX, ce va dice oare? Va fi oare tot așa nepăsătoare ca până acum la ceea-ce se petrece la noi? Noi nu credem: Ori-ce început își are și sfîrșitul. Vom vedă!

### Cronică.

**Numiri.** Maiestatea Sa Monarhul nostru a numit prea grațios pe judecătorii dela curie Coloman Babos și Emil Manoilovici de pre-sidenți de senat, pe procurorul suprem dela tabla din Mureș Oșorheiu Mihail Sebestyén de jude la curie; mai departe pe judele cercual din Sibiu Stefan Hatfaludi, de procuror la tribunalul de aici.

**Representanța orașului Sibiu.** Luni în 27 Septemvrie n. la 4 oare d. am. se va ține o ședință a reprezentanței comunale din Sibiu cu următorul program: 1. proiect pentru bugetul celor trei funduri de binefacere pro 1887. 2. proiect pentru bugetul casei orașenesci pro 1887.

**Noua stație telegrafică în Seliște.** În Seliște s'a deschis în 23 Septemvrie n. nou în-ființata stație telegrafică.

**Pentru monumentul lui Radetzky** au incurs până acum 180.929 fl. 12 cr.

**Tarifele unioniste pe căile ferate.** Reprezentanții căilor ferate austro-ungare, în întrunirea ce au avut la 15 l. c. în Viena, au recunoscut, ca încetarea tarifelor unioniste germane-austro-ungaro-române și austro-ungaro-române va avea urmări rele pentru căile ferate austro-ungare, fără de a se pute pricinui vre-o pagubă României. Din cauza aceasta cercurile interesate austro-ungare, guvernele lor nu se vor opune tendinței de a lăsa și mai departe în vigoare tarifele unioniste.

\*

**Nea în Carpați.** Din Lemberg se împărțesc, că în Zabie a nins la 22 l. c. Carpații sunt cu totul acoperiți de nea.

\*

#### Paviloanele dela expoziția din Cernăuți.

1. Pavilionul fabricii Clayton & Schuttleworth. 2. Hală cu acareturi pentru pompieri; boloboace; inginerul tehnic. 3. Pavilionul agentului I. W. Choffer. 4. 5. Grajduri pentru porci, oi și găini. 6. Hală pentru acareturi agricole. 7. Cofetarul Rummel. 8. Remisă pentru trăsuri. 9. Hală de mașini și acareturi. 10. Pavilionul pentru vin austriac. 11. 12. Grajduri pentru vite cornute și cai. 13. Pavilionul agentului Schwarz. 14. Pavilionul lui Passakas. 15. Cofetarul Litwinski. 16. Cofetarul Crynski. 17. Pavilionul lui Goian. 18. Cărciumă. 19. Pavilionul de ciment al lui Morbitzer din Straja. 20. Bozar. 21. Pavilionul fabricii de cumpene Fairbanks din Pesta. 22. Clopote. 23. Pavilion pentru industria casnică. 24. Pavilionul baronului Capri. 25. Pavilionul lui Hrzysztofowicz din Lemberg. 26. Pavilionul fondului religioasă gr.-or. 27. Cușca lui Buchenthal. 28. Pavilionul direcției herghelilor din Rădăuți. 29. Hală de instrumente musicale. 30. Hală de meserie. 31. Pavilionul fabricii din Otynia. 32. Pavilionul soc. pentru exploatarea pădurilor. 33. Pavilionul pentru vin ungurec. 34. Pavilion pentru mobilierul casnic. 35. 36. Pavilioanele fabricii de sticlă din Crasna. 37. Pavilion pentru mobile. 38. Cofetarul Zimmer. 39. Bereria lui Göbel. 40. Bereria din Troppan. 41. Casa țerănească. 42. Fabrica pentru luminatul cu gaz. 43. Pavilion pentru musică. 44. Portalul cel mare. 45. Bassin cu Cascadă. 46. Biroul comisiunii. 47. Hală agricolă. 48. Postă și telegraf. 49. Florărie. 50. Bereria societății acționare. 51. Cofetarul Fleck. 52. Casa huțanească. 53. Grajd huțanesc. 54. Loc pentru vânzarea poamelor. 55. Camera obscură.

\*

**Viitorul congres al studenților universitari români.** În ultima sedință a studenților, care a avut loc Marți în orașul Bêrlad, în urma tragerii la sorți a orașului, în care se va ține al 8-lea congres la anul viitor 1887, sorții au destinat pentru acest finit orașul Craiova, capitala Olteniei.

\*

**Oboarele pentru tîrgul de rimători dela Turnu-Severin** se construiesc cu multă activitate. Pe la sfîrșitul lunei Octomvrie vor fi desigur isprăvite.

\*

**Vandalism.** Din Esseg se scrie: Fostul vice-comite din Krapina și actualul solgăbirău din Esseg-suburbii, Iosif Francici a înnebunit și s'a transportat în spital. Pandurii au tăruit pe nefericitul alaltăieri noapte la 10 oare numai în cămașă și în cel mai brutal mod în spital, ceea-ce a produs mare indignațiune în poporațiune.

\*

**Foc.** În comuna Beceul-turc. a izbucnit un foc, care a nimicit preste 100 de locuințe. Oficial administrativ a ordonat poporațiunea comunelor vecine spre stîngerea focului. Pompierii din Becicherec se duseră cu tren separat la Beceul-turcesc.

\*

**Congresul Orientalistilor.** „Correspondance de Vienne“ ȳice, ca congresul Orientalistilor, care se va deschide ȳilele acestea la Viena, sub protectoratul arhiducelui Rainer, promise a fi dintre cele mai animate. Până acum s'au înscris 380 persoane, cari au s'e iee parte la acest congres.

\*

**Revolta în Madrid.** ȳiarul „N. Fr. Pr.“ primese din Madrid cu datul 22 Septemvrie n. următorul comunicat:

Revolta s'a sfîrșit. Numai vre-o 10 militari și 2 sub-ofițeri s'au ascuns înspre Nord.

Dînsii cred, că generalul Vilacampa a fost rănit din partea unui revoltant. Numărul revoltanților e 85 militari, 4 sergenți din regimentul de cavalerie Albufera, și 181 militari, 4 sergenți și 1 căpitan din regimentul de infanterie Garellano. Toți sergenții au fost prinși sau omorîți. Ofițerii au dovedit mare energie cu privilegiul rescoalei. Cu sabia în mână i-au atacat pe revoltanți. În toate provinciile domnesce cea mai mare pace, cu toate că se fac încercări, de a veni de acolo întru ajutor revoltaiei din Madrid. Purtarea reginei cu ocaziunea revoltaiei a fost preste toată lauda. Dînsa a dovedit, că și scie susține prezența și demnitatea în orice împrejurări. Toate ȳiarele din Madrid dau o mare importanță primirii, ce i-s'a făcut reginei la sosirea ei în Madrid. Înurmîntarea celor doi șefi de artilerie — căduți cu ocaziunea revoltaiei — a fost imposantă și s'a desfășurat în o mare manifestație a poporului.

\*

**Succi — răbdătorul de foame.** Un anumit Succi din Milano a trăit 30 ȳile fără de a mânca cevași. Acum i-s'a finit postul și e de mirat cu ce nepăsare i-s'a mîncat dejunul care consta: din 4 sardine cu pâne și unt, un risotto, un

sitar, creeri copti în ou și o friptură de vițel, poame și din când în când bea acui cafea cu lapte, acui vin de Bordeaux. Toate acestea le-a consumat în timp de 1/2 oară. Două oare după aceasta a luat un prînd de 10 soiuri de mîncare și a exclamat încă după aceea: „Acum ȳică cineva că nu am rînză sănătoasă.“ Unul dintre medicii supraveghiațori, renumitul Dr. Bufalini, s'a ocupat mai deaproape cu experimentul lui Succi, și publică într'un ȳiar prelîngă descrierea modului de supraveghiere — care exclude ori-ce înșelătorii — următoarele opinări: „Experimental lui Succi va fi de mare folos pentru știința medicală. Cu toate că s'au făcut mai multe experimente de soiul acesta — cu acesta nu se poate compara nici unul. În celelalte casuri făceau experimentul indiviȳi, cari erau foarte slabi atît în constituția nervilor cît și în mistuirea stomacului, își aveau reținerea dela ori-ce nutritim ca urmare slăbirea nervilor, debilitarea minții și conturbări în mai multe funcțiuni organice. De tot altcum la Succi. Spiritul i-a fost limpede, voința nestrămutată și puterea musculară ca a unui om bine hrănit. Succi e un om desvoltat normal, toate simptomele, cari caracterizează „hysterismul bărbătesc“ îi lipsesc ȳînsului. La început m'a pus pe gînduri modul exaltat, cu care vorbia Succi de invențiunea lui — din care causă a și fost de două ori în chilia de observație a institutului de alienați din Roma. După părerea mea însă Succi e tot așa de normal desvoltat duhovnicec cît și trupecec. El are de cuget s'e călătorească în toate capitalele Europei pentru răspîndirea liquerului seu „miraculos“.

\*

**Socialistul Liebknecht** a ȳînut ȳilele acestea în New-York un discurs revoltător. Între altele ȳice: „Noi ne luptăm contra politiceii de sînge și de fer a cancelarului Germaniei și contra brutalității lor lui“.

\*

**Iosif Pircher**, acel individ, care s'a suit la 18 August pe vîrfu turului St. Stefan din Viena și a arborat acolo drapelul negru-galben, a fost primit la 23 l. c. în audiență decătră Maiestatea Sa. Pircher a mulțumit Monarchului pentru darurile, de care a fost împărțit pentru acea faptă patriotică.

#### Pedagogia față cu educațiunea fetelor.

ȳiarul „Gegenwart“, din Berlin, găsesc ca mulți oameni, că educațiunea dată astăȳi fetelor, deși a făcut progrese foarte mari în raport cu ceea-ce era acum cîțiva ani, lasă încă mult de dorit. Li-se dă s'e învețe tot felul de lucruri nefolositoare, date, nume și reguli, cu cari nu vor ave mai tîrȳiu s'e facă nimic, precănd de altă parte se neglige aceea-ce este cu adevărat însemnat: a forma și a desvolta pe mama viitoare. Este mai bine de un an, decănd doctorul francez H. Thulié formulase aceleași concludiuni, basate pe considerentele cele mai puternice, în cartea sa intitulată „Femeia“, și care este un studiu complet al subiectului, din întreitul punct de vedere fiziologic, moral și sociologic.

„Ori-ce educațiune a femeii, ȳicea el, trebuie s'e aibă de obiect familia și mai cu seamă pe copil. Aceasta este funcțiunea sa de căpetenie. Ori-ce ar face, organismul seu se va impune; și dacă ea nu corăspunde destinațiunii sale, nefiind pregătită pentru aceasta, atunci este nenorocirea vieții sale și isvorul unor dureri adînci și incurabile. Din contră, va purta în ea principalele elemente ale fericirii, dacă poate s'e și împlinească misiunea, maternitatea, cu siguranță, armată cu toate cunoștințele necesare pentru a-i cresce copilul, pentru a-l apăra în contra boalelor, pentru a îngriji în același timp de corpul ca și de inteligența lui și a-l pregăti însași cu toată îngrijirea, cu toată dibăcia și cu toată iubirea de mamă, la lupta pentru existență“.

Tocmai aceasta nu s'a înțeles încă în deajuns — ȳice ȳiarul „Le Temps“ — în liceele și colegiile noastre de june fete și în „höhere Töchtereschulen“ din Germania. Ne ocupăm cu cea mai mare activitate — ȳice ȳiarul berlinez — ca s'e împlum capetele elevelor cu tot felul de fapte științifice și istorice, încănd nu mai rămăne timp ca s'e ne ocupăm de caracterul lor. Vechiul și bunul principiu, că învățămîntul nu este decăt un mijloc pentru a ajunge la scop, este cu totul părăsit.

Se formează mici enciclopedii vii, cîte odată chiar femei spirituale, ear' nu femei, cari s'e fie în realitate folositoare corpului social.

Nu este decăt un remediu pentru această deplorabilă stare de lucruri. Ar trebui s'e se suprimă jumătate din materiile, cari figurează aȳi în program și s'e se înlocuească cu cunoștințe adevărat fundamentale. În special, ar trebui s'e se sedee un timp de două ori mai mare pentru studiul literaturii și al limbei materne, cel mai necesar din toate studiile pentru femeia. În loc de a face s'e fie obligatoare științele, de cari ea nu va ave nici odată trebuință, afără de cîteva excepțiuni, în viața sa viitoare, pentru-ce s'e nu-i impunem o știință astăȳi bine definită, pedagogia?

S'e nu ridem. Poate că această știință este singura, a cărei aplicațiune cu adevărat o poate ave. În adevăr, la ce funcțiune se destinează astăȳi fetele noastre, avute și sîrace? La maternitatea naturală sau artificială.

Sau se căsătorec, sau împlinesc într'o familiă o parte din datoriile căsătoriei și ceea-ce s'ar pute numi o înlocuire a mamei. În acest scop, ele învață, cu fisica, cu chemia, cu algebra și cu limbele vii, arta de a călca, arta bucătăriei etc. . . Aceasta este deajuns? . . . Desigur

că nu, dacă se neglige arta esențială a educațiunii, pedagogia practică. Familia fără copii este o excepțiune. Pretutindeni unde sînt copii, nu vedem cum activitatea domestică se concentrează în giurul lor? Mama lor sau aceea care o înlocuiesc îngrijesc de corpul lor; dar' cine se ocupă de inteligența lor? Această inteligență rămăne necultivată sau lăsată înțemplări, la vîrsta cînd impresiunile sale sînt cele mai vii, cele mai prețioase și cele mai însemnate pentru desvoltarea sa viitoare. Desigur, graȳia lui Froebel, astăȳi nu mai este în Germania o singură localitate, care s'e nu aibă „grădina sa de copii“, unde cei mai mici găsesc pe cine s'e vadă de ei și ocupațiunea care le lipsece acasă; dar' cîți copii nu se folosesc de aceasta și cîți alȳi nu rămăne cu totul lipsiți de îngrijirile intelectuale! . . .

Un filantrop a ȳis cu drept cuvînt: „Adevărata religiune a familiei este aceea, care se traduce printr'o bună și solidă educațiune pentru copii.“ Această educațiune a primei vîrste a copilului, o au numai femeile; influența lor este aci preponderantă; rangul și bogăția nu joacă nici un rol, și se poate ȳice, că copiii de ori-ce ordine primesc asemenea o rea educațiune tocmai pentru-că dădăcele, doicile și mamele lor sînt cu totul străine de principiile pedagogiei copiilor.

Ar fi deajuns, pentru remediarea acestui rēu de a introduce în programa fiecărei școale, cel puțin pentru anul din urmă, un curs de pedagogia sau de „știință a învățămîntului“.

Se va găsi poate-că este ridicol de-a învêța pe junele fete cum trebuie s'e crească pe copii. Aceasta ar fi o curată glumă. Dar' fiecare măiestru-lucrător, care instruesce pe ucenicii sei, nu le dă instrumentele și învățămintele necesare pentru a forma alȳi ucenici și a deveni la rîndul lor măiestri? Pentru-ce profesorul de școală sau profesorul în genere ar face un mister din metoda sa de educațiune? În general, cei cari ȳin a o ascunde, au pentru aceste un cuvînt puternic, adevă că le lipsece cu desăvîrșire ori-ce metodă.

Dealtmîntrelea, este nefolositor de-a ȳice junelor fete, în termeni proprii, că li-se dă crescerea și educațiunea pentru a îndeplini rolul de mamă sau de institutoare. Punctul esențial este de-a le învêța sistematic elementele acestui rol, pentru-ca astfel s'e fie în stare s'e-l cunoască cînd vor fi chemate s'e-l îndeplinească.

S'a ȳis adesea, că nu trebuie a cere dela un elev o supunere pasivă, și că este mai bine de a-i explica pentru-ce se așteaptă dela ȳînsul cutare sau cutare sfortare. Ce rēu poate s'e fie cu o jună fată, care se află aproape de-a părăsi colegiul sau școala, s'e învêțe prin ea însași cît de grea este opera educațiunii și cîtă recunoștință datorează profesorilor, cari se ocupă de aceasta în conștiință?

Se poate afirma că școala are datoria de a da acest învățămînt pedagogic, tocmai pentru-că toate femeile, ori-care ar fi soartea lor, vor trebui într'o ȳi s'e-l aplice. Este greu de-a prețui binele care ar resulta din aceasta pentru familii; dacă voim s'e avem o idee despre aceasta, nu avem decăt s'e ne gîndim la neprețuitul avantaj, pe care îl reprezintă într'o casă oarecare o singură femeia înzestrată cu un bun simț cu adevărat practic și al cărei spirit, inimă și caracter, au fost din fericire cultivate.

(„Romănul“.)

#### Varietăți.

(0 poveste). Un țeran, care nu mai vȳduse în viața sa pe Regele, și care doria cu ori-ce preț s'e-l vadă, aȳi într'una din ȳile, că Regele va eși la vînat. ȳeranul se duse în pădurea, unde era s'e se facă vînatărea: acolo se aședă, răzimat pe coate în iară la umbră, așteptănd că doară va trece Regele pe acolo. Regele, care rătăcise prin pădure de ceialalți vînatari, dă preste țeran și cum îl vede, de curiositate întrebă, că ce așteaptă acolo? ȳeranul îi răspunde, că a aȳdit, că Regele se află la vînatărea și că dorece s'e-l vadă, deoarece ce nu l'a vȳdut decănd e el. Vȳdend Regele dorința lui și vînd s'e facă o glumă, îi ȳise: Dacă doreci s'e vȳzi pe Regele, încalecă pe calul de lîngă mine și s'e mergem. Dar' cum am s'e-l cunosc? întrebă țeranul. Eată cum, ȳice Regele. Noi acum o s'e ajungem la un loc, unde va fi adunată multă lume și ai s'o vȳzi pe toată cu pȳlăria în mîni, ear' acela, care va fi cu pȳlăria în cap, acela e Regele. Și cum mergeau amȳdoi prin pădure călări, dau de o poiană, unde se adunaseră toți vînatarii și excoarta, așteptănd pe Regele. Îndată-ce îl vȳdură, se sculară în picioare și-l salutară, descoperindu-și capetele. Regele se întoarce rîdend cătră țeran și-l întrebă: Ei! acum spune-mi, ori de cunoci pe Regele? ȳeranul uimit îi răspunde: Nu știu care din noi doi e Rege, căci și eu și D-Ta sîntem cu pȳlăria în cap.

(Amorul baroanei cu visitiul). Istoria e curioasă. Ea dă la lumină moravurile acelei societăți, ce se numesc ale așă. Acum cîteva ȳile, un sgomot izbucni într'unul din nobilele locuințe ce se învecinesc cu Arcul de triumf de l'Etoile. Multimea se grămădi. De odată un tînr, avȳnd ȳînta completă a unui ȳîntîrlom, cu capul gol și cu figura spăimîntată, striga căt putea ca s'e-i vină un gardist într'ajutor. Nisce agenți, cari se găsiau acolo din întemplantare, eșiră înainte.

— Domnilor, le ȳise acel tînr, sînt secretarul d-lui baron d'O . . . , care locuiesc în casa aceasta. Servitori și eu ne luptăm cu un visitiu de omnibus, care voiesce cu ori-ce preț s'e aibă o întrevedere particulară cu d-na ba-

roană, de care acest nefericit este amoresat ca un nebun. Binevoiti de ne scăpați de dînsul.

Agenții se duseră a da ajutorul lor. Dar' visitiul le spuse următoarele:

— Trecȳnd în toate ȳilele cu omnibusul p'aci, băgai de seamă într'o ȳi, că dela fe-reastra de jos, o femeie bine îmbrăcată, între 35—40 ani, îmi tot arunca priviri provocătoare. Eu nu-i dedeam atenție, cînd într'o ȳi vȳdui pe doamna oprind omnibusul, suindu-se pe imperială și aședăndu-se la spatele meu. După aceea încep s'e-mi vorbească, spunȳdu-mi, că meseria îmi era grea și că se interesează de mine, cerȳdu-mi în cele din urmă adresa. În urma acestora încep s'e-mi trimită cîteva sticle de vin și alte lucruri prin slujnica ei, dăndu-mi înțîlniri, la care eu nu mȳ duceam, căci sînt înșurat și tată de familie. În sfîrșit într'o noapte, după-ce îmi dusesem caii la deposit, baroana, care mȳ urmărise, se aruncă de gîtul meu și mȳ atrase pe fortificații, deșerte în timpul acela . . . .

Credȳa ori-cărei bărbat, fie el chiar visitiu de omnibus, are margini; aceea a frumosului Petre nu putȳ s'e mai reziste la acel atentat nocturn. Baroneasa d'O . . . deveni amanta sa, și relațiile lor ȳînură timp de un an. Însȳ încetel cu încetel baroneasa deveni geloasă de nevasta visitiului și-i făcȳ scene de gelosie. Petre atunci rupse cu dragostea. Baroneasa furioasă încep s'e scrie nevastei lui scrisori anonime, ameninȳdu-o cu moartea. Și pentru-ca el s'e pună un capȳ secăturilor acelora, venise la dînsa, vînd s'e aibă o explicare definitivă. Aventura este foarte caracteristică, ca semn al timpului, și se ȳice, cȳ nu i-se va da curs în fața justiției.

(„Răsboiul“)

#### Bibliografie.

„Preotul român“. ȳiar bisericesc, scolar și literar. Ese odată pe lună. Gherla, 1 Septemvrie 1886. Anul XII. N-rii VIII și IX. Sumar: Cunoștințe din dreptul canonic (urmare), de I. Papiu. — Gradurile hierarchiei ecclesiastice sau însemnătatea ritului conferirii lectoratului, subdiaconatului și diaconatului (urmare), de I. Boroșiu. — Pre mormîntul mamei (poesie), de Georgiu Simu. — Serbătorile preacuratei Vergure Maria (urmare), de I. Boroșiu. — Uniunea bisericească a Romănilor cu Calvinii în secolele XVI—XVII. După istoria Romănilor transilvaneni ms. de Petru Bod (urmare), de Dr. Grigorie Silași. — Cuvîntare funebrală (la moartea unei preotese tinere), de I. I. Ardeleanu. — Predică pe Dumineca XX după Rosalii, de Vasile Budescu. — Imn funebrel (poesie), de I. I. Ardeleanu. — Censiderațiuni asupra predicamentului bisericesc (urmare), de C. Morariu. — Diverse.

\* \* \*

„Contemporanul“. Revistă științifică și literară. Ese odată pe lună. Iași, Septemvrie st. n. 1886. Anul V. Nr. 3. Sumar: Examenul. Schiță din viața seminarelor, de Stefan Besărăbeanu. — De sus, de A. C. Cuza. — Matriarcatul. Studiu despre originea familiei de Paul Lafargue („La Nouvelle Revue“), de S. G. — Amintirile, de D. A. Teodoru. — Teorii mitologice, de Stefan Vasiliu. — Inaugurarea statuei lui Diderot, de G. — Note din călătoria geologică a elevilor școalei normale superioare din Iași, de V. Lateș. — Femeia și Creștinismul, de Sofia Nădejde. — ȳi c'ai fript! (Anecdotă populară), de T. D. Speranță. — Cele sfinte nu huliți (poesie), de Anton C. Bacalbașa. — Dugheana de vechituri, (traducere), de I. N. — O socoteală cu dl Onciul, de Ioan Nădejde. — Epitaful d-lui Giordano, de Redacție. — Bibliografie, de \* \* \* — Correspondența.

\* \* \*

„Cărțile Săteanului român“. Scriere pentru popor. Apare la 1/13 a fiecărei luni. Blaj, 1/13 Septemvrie 1886. Anul XI. Cartea IX. Sumar: Vasile Alexandri. (1821—). — Gruiu Sănger. — Despre cultivarea pomilor. — Omul de omenie nu pierde. — Ce s'e luere economul în luna lui Septemvrie? — De ale bȳrănilor.

#### Serviciul telegrafic

al

#### „TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Fiume, 24 Septemvrie n. Vasul italian „Nicola“ încărcat cu benzină s'a aprins și numai cu multă osteneală a putut fi remorcat din port afară în mare. Patru persoane ale echipagiului au fost scăpate, șapte persoane au perit.

Madrid, 24 Septemvrie n. Propaganda antimonarhistă se continuă sub conducerea deputatului Salmeron.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.